

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

442. Quid possint Parochi quoad impediendas varias functiones
regularium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

Sect. III. Cap. II. De potestate,

affirmativum non solet obligare, quando lex ipsa tempus non determinat. ait etiam Eman. Rodriq. qq. reg. tom. I. q. 43. a. 7. hoc Tridentini decretum locum habere, dum in Monasteriis, hoc est, Ecclesiis regularium non praedicatur.

Questio 440. An parochi multis & paucis, in casu saltet notabilis negligentia & contumacia, cogere possint pueros ac rudes ad descendam doctrinam, eorum parentes ad mittendum illos?

R Espondeo: et si Zerola v. doctrina Christiana §. 3. id neget, illudque Tridentini sess. 24. c. 4. etiam per censuras Ecclesiasticas compellant; intelligat saltem de compulsione eorum, quorum interest eam docere; verior tamen sententia est, posse, saltem prae sum censuris compellere subditos, ut doctrinam Christianam discant, & parochos, ut eam doceant. Barb. de off. paroch. p. 1. c. 17. n. 6. citans Castrop. de fide tr. 4. d. 1. p. 11. n. 3. Sanch. in Decal. l. 2. c. 3. n. 15. Riccium in decis. Curia Neap. p. 4. decis. 300. &c.

Questio 441. An, & qualiter impedire possint parochi solemnitates aut functiones parochiales exerceri per alios in Ecclesia sua parochiali, aut aliis Ecclesiis publicis vel privatis oratoriis?

R Espondeo ad primum: quantum spectat ad solemnitates, qua per parochium seu Rectorem Ecclesia celebrandas sunt ad instar earum, qui in Cathedralibus vel Collegiatis dicuntur pontificales seu majores per Episcopum, vel Prælatum, aut primam dignitatem celebrandas, v.g. solemnitates Nativitatis, Resurrectionis Domini, Pentecostes, sancti Titularis &c. de jure parochiali ha celebrandæ spectant ad parochium; neq; laici aulicorum congregations se in hoc ingerere possunt, aut debent invito parochio, nisi legitime præcripta confuetudo vel privilegium, vel legitimè inita cum parochio concordia aliud statuat. C. de Luca de paroch. d. 30. n. 6. Quo ad alias vero solemnitates concernentes talis, v.g. Congregationis alicuius, vel etiam populi, vel privatorum meram devotionem, quoties agitur de Ecclesia parochiali, vel ejus filiali, seu adjutrice loco parochiali, jus parochii confidere videtur circa celebrationem missæ, alteriusve functionis, ut ab eo, non autem ab extraneo fieri debeat; reliqua vero tendentia ad maiorem cultum & servitium ipsius Ecclesiæ, modò à Romanæ Ecclesiæ ritibus non aberrent, reponi debent in libitu partium; ita ut penes illas sit potestas, v.g. invitandi illuc alios Clericos, conducendi cantores, aliaque faciendi juribus parochialibus non adversantia, etiā in functionibus, qua sunt in ipsis parochialibus, vel earū filiabus. C. de Luc. l. c. ut id. 31. n. 7.

2. Respondeo ad secundum: quoad solemnities spectantes maiorem Ecclesiæ cultum & incitamentum pietatis ex devotione assumptas, & jus parochiale (quod ferè consentit in jure decimandi, percipiendi oblationes, funerandi & in obligatione recipiendi in paschate à parochianis Eucharistiam viaticum & extremam unctionem, pro ut fusilius dicetur §. seq.) non tangentes, celebrandas in Ecclesiis publicis, vel etiam oratoriis legitimè erectis intra limites parochia alicuius, quoties à rituali Ecclesiastico non aberrant (de quo tamen non ad parochium, sed Ordinarium spectat coguiscere)

non potest parochus eas impedire, aut eis, partibus invitis, se ingerere. C. de Luc. l. c. n. 5. & 7. eò quid hujusmodi Ecclesiæ & oratoria extorta intra limites parochia (nisi ex lege fundationis, aut legitima consuetudine, seu alias id specialiter probetur) salvis iuribus parochialibus nullā subjectionem vel dependentiam habent à parochial. C. de Luc. l. c.

Questio 442. Quid possint, vel non possint parochi, quo ad impedierendas varias functiones Regularium?

1. **R** Elpis primò in genere: functiones parochiales (quales dicuntur, qua à proprio parochio sunt, & ad ipsum spectant, & quibus Capellani, seu quorunvis beneficio. ò simplicium Rectores & Capellani se intromittere nequeunt. Barb. de off. paroch. p. 1. c. 12. n. 1. Ricc. in pr. fori Eccl. p. 4. resol. 304. & quales v. g. sunt benedictio fontis baptismalis. Ricc. l. cit. resol. 308. Quarant. in sum. Bullar. v. m. s. sa in fine. Barb. l. cit. n. 2. celebratio missæ feria s. in Cœna Domini & Sabbathi sancti. Quar. l. cit. resol. 209. Candelarum benedictio in die purifications. Barb. n. 4. Ricc. resol. 305. Item benedictio cinerum Ricc. resol. 307. Barb. n. 8. Quar. l. cit. Benedictio palmarum. Ricc. resol. 307. Barb. n. 9. & 10. S. Congr. rituum de his omnibus benedictionibus agens, censensq; eas in Ecclesiis parochialibus è curatis peragi debere s. Martii 1633. apud Barb.) etiā in quibus plures earum functionum in templis quoq; regularium de consuetudine aut privilegio sunt, ut constat, absq; eo, quid à parochis impedianter, aut impediri possint, ex tamen, qua jura parochialia sunt, seu à jure parochiali non diversa, in convenientibus aliisq; dominibus regularium invito parochio non possunt exerceri cù parochianis; dum ex privilegiis Apostolicis eorundem iurium exercitium conceditur solùm respectu ipsorum religiosorum, ac etiam eorum facultatum, qui intra eadem sepræ more eorundem religiosorum sub obedientia superioris ac servitio vivunt. C. de Luc. de regular. d. 65. n. 8.

2. Resp. secundo in specie: Regulares ab Episcopo approbati, quod minus secularium parochis subditorum confessiones audiant, à parochis impediri nequeunt, ut patet interalia ex privilegio concessio Minoribus ab Alexand. IV. quo deinde galvi Regularis alii, qui cum Minoribus in privilegiis communicant, ubi dicitur: quod possint audiire confessiones assensu parochorum minimè requirit: adeoq; & eas audire possunt, ut inde inferant AA. parochis contradicentibus; sed neq; jurisdictio confessariorum regularium dependet à parochis. Tamb. de jure Abb. tom. 2. d. 6. q. 13. n. 1. citans Sylv. v. confessor. Rodriq. qq. regul. to. I. q. 60. a. 1. Mirand. in Man. Prelat. to. I. q. 45. n. 14. concl. 2. Joan. à Cruce de statu Relig. l. 2. c. 6. du. 1. concl. 53. &c. Barb. de off. paroch. c. 19. n. 22. Fagund. in præc. Eccl. l. 1. c. 5. Estque hoc ita verum, ut etiam Episcopi in licentiis regularibus concessis dicant, ut iis, parochio renuente, non utantur, possint nihilominus ad huc, parochio renuente audire eas confessiones; cùm Ordinarii summorum Pontificum hac in re concessa eis privilegia tollere aut limitare nequeant AA. iidem loc. cit. Sed neq; parochi impedi posse, quod minus confessiones audiant in dominibus penitentium infirmorum, quando ab eis vocantur, modò statim parochium certum faciant de facta fibi agroti confessione. Barb. l. cit. n. 23. referens sic declaratum expresse à S. Congreg. præpos. negot. Episc. & Regul. 2. Jul. 1587.

3. Se-

3. Secundò quò ad munus prædicandi, si parochi ipsi prædicare possint ac velint, non debent nec possunt ab Episcopo in hoc impediri. Barbos. loc. cit. c. 14. n. 5. unde sequi videtur, posse parochos impidere, quo minus regulares in Ecclesiis parochialibus loco parochorum prædicatur illis ab Episcopo submittantur.

4. Tertiò: non possunt parochi impidere regulares, ut in Ecclesiis suis non parochialibus non annuncient populo festa & jejunia. Barb. loc. cit. c. 16. n. 2. ubi ait, se quidem reperisse, quod S. Cong. præpos. negot. Episc. & regul. reſcribens Episco. Burgi S. Domini de die 15. Decemb. anno 1603. centurit, id. regulares per se non posse: verum postmodum S. Cong. Concil. 2. Jul. 1620. ceuſiſſe, non prohiberi regulares in suis Ecclesiis anſuſiare festa & jejunia, citāque testamēt id Peyrin. in confit. sui Ordin. Minimor. to. 2. conf. 7. p. V. n. 13. & Lezan. in ſum. qq. regalar. to. 1. c. 12. n. 41. Posſe quoque Episcopum ad hoc cogere regulares, nimirum ut ad offertorium missiarum conventionalium diebus Dominicis in eorum Ecclesiis celebratarum denuncient populo festa & jejunia docet Barbos. loc. cit. n. 26. citans Hieron. Rodriq. in comp. qq. regul. resol. 25. num. 5. Portell & alios.

5. Quartò proceſſiones, quo minus haberi poſſint aut dirigi à regularibus incedendo extra Ecclesiārum ſuārum clauſtra aut ambitum (hoc eft propè muros Ecclesiā, exeundo per januam unam & intrando per aliam vel eandēm) per vias publicas ſeu per parochiam impidere poſſunt parochi, niſi forrē in hoc ſpecialiter privilegium habeant aliqui regulares. Cū proceſſiones facere per parochiam ſpectet ad curatos, & ſine eorum conſenſu aut licentiā illas dirigere nullus, etiam regularis valet. Barbos. de off. paroch. c. 12. n. 13. teſtauſ, ſic cēnſuſile & reſcripsiſle Congregatiouē rituum in una Hispal. 26. febr. Anno 1628. cuius tenorem ibidem recitat. Quinimō etiam in propriis regularium Ecclesiis ſeu ſeptiſ haberi proceſſiones, quandoque patochi aliive clerici ſeculares impidere prætendunt ratione aversionis concursuſ populi, quia nempe eadem funſtio vel ſolemnitas celebratur in Ecclesia parochiali vel alia ſeculari; ſuper quo, ut ait C. de Luca de regulat. d. 1. n. 64. certa regula dari non poeteſt, cū totum pendeat à conſuetudine, vel à privilegiis, vel à populum & locorum qualitate, aliiſque circumſtantiaſ facti.

Quæſtio 443. An parochi impidere poſſint fundationem & adificationem Monasterii, Collegii ſeu Conventū regularium ſub praetextu, quod incorporentur in eo domus parochie, & vel ſic priventur emolumenit, que à dictarum domuum incolis percepiebant?

R Eſpondeo negative. Card. de Luc. de regul. d. 33. n. 8. & 9. Sed neque tenentur in hoc caſu regulares recompensare parochis emolumenita iſta, quæ alia parochi ab iſtarum domuum incolis habituri fuſſent, uti nec tenentur Judæi pro domiibus, quas inhabitant, refarcire parochi dama & intereſſe ob emolumenit, quæ alia percepieret à parochianis Christianis, eadē domus inhabitantibus C. de Luc. de paroch. d. 29. n. 3. citans Ricciull. de jure personar. extra gremium Eccl. exiſt. 1. 2. c. 9. utrumque ad literam deciſum in-

quens per tex. c. penult. de excess. prælator. uti & ibid. n. 10. in fine inquit, totius orbis Christiani praxiſ & obſervantiam eſſe, quod religioſi ob no-vas constructiones & ampliations ad taleſ re-compensationem parochio faciendam non tenean-tur. Cū enim non teneantur religioſi pro domi-bus, quas inhabitant, vel etiam pro prædiis, quamvis alia decimabilibus, quæ acquirunt, pro conſtruenda Ecclesiā vel conuentu, ſeu pro horris deſervientibus ad uſum eorundem ſolvere decimas, uti Abb. aliique DD. communiter & Rebuff. de deci-mis. q. 14. apud C. de Luca!. ult. cit. num. 7. multo minus tenebuntur ratione emolumenitorum ſubrogatorum loco decimaruſ personalium, quæ exigunt ob ſolam administrationem Sacramentorum aliorūmque diuinorūm; præfertim, cū quod ad iſta emolumenta nullum præjudicium cauſetur pa-rocho, dum per hoc populus non cefſat, ſed ad ſum-mum ad alias parochias commigret: parochi au-tent attendi debeant tanquam universitas, cui in genere nullum per hoc cauſatur præjudicium; & quo ad ſingulos quilibet ita ſe habeat ad comi-odum & incommođum. Quia ſicut cauſa tulit, ut in iſta parochia hujus conuictio vel ampliatione conuentū facta, unde pars populi ad aliam paro-chiam rēceſſerit, ita & contra iſi caſu conuictio-nis domoruſ regularium in aliis parochiis, hęc au-gmentum accipit, aut accipere poeteſt. C. de Luca. loc. cit. n. 7. & 8. Neque dictis contraria ſunt Rotæ deciſ. 289. & 309. p. 12. recent. quæ ſunt ſuper præ-judicio, quod parochio reſultare dicitur ex novo-ruſ conuentuum vel domiuſ regularium fu-nationibus; unde propter ea ſeceptum ſit, ejus conſenſum requiri, & habere illum juſ ſe oppo-nendi. Nam præjudicium illud, cū non conſide-retur in ordine ad domos materiales, alia per ſecu-lares inhabitari ſolitas, dum, ut dictum, populus non evanescit, neque immiñuit, ſed conſideratur in ordine ad ministratio-nem Sacramentorum, elec-tionem ſepulturæ, anniverſaria, diminutionem concurſuſ populi ad Ecclesiā parochiale, hinc erectiones iſtæ novatum domuum regularium, re-luctantibus religioſis aliis, aliarūmve Ecclesiārum reſtoribus fieri nequeunt ad certas canias, non ta-men vetantur erigi domus regulares abſque Eccleſia habente januam ad publicum, adeo ut non de-tur aditus populi ad Sacra-menta aliaque diuina recipienda & eligendam ſepulturam C. de Luca. loc. cit. n. 10.

Quæſtio 444. An parochi ſeu plebani poſſint in ſuoſ parochianos ferre cenzuram?

R Eſpondeo negatiuē, ſpectato nimirum jure communi, ſeu ſecluso ſpeciali privilegio aut præſcriptione. Laym. ad. cum ab Ecclesiārum de off. Jud. ordinat. n. 4. citans Abb. ad c. 2. tit. eod. n. 10. contra Gl. magnam in cit. c. cum ab Ecclesiā. & Jo. Aud. & Imol. ibid. Et ſic conſtat ex praxi Ecclesiārum. Et ferre cenzuram ſpectat ad jurisdictionem fori externi, uti aperte colligitur ex cit. c. cum ab Eccl. & c. quarenti. de verb. signis. & c. 1. de ſent. excom. in 6. parochi autem ſpectato jure com-muni jurisdictionem in foro extero non exercent, ſed tantum in pœnitentiali, argumento, c. de perſona. 38. chaf. 11. q. 1. juncta gl. V. non ab alio. Laym. loc. cit. Sed neque obſtit textus cit. c. cum ab Eccl. cum plebanuſiſte, de quo ibi, non erat ſimplex parochus ſeu curatus, dum inter prælatos nu-